

steren har ønsket at gøre den Regel, som findes i Lovens § 14, og som angaar Anvendelsen af de bevilgede Beløb, analogisk anvendelig i dette Tilfælde. Der er af Statskassen refunderet et Beløb af 354,718 Kr. 61 Øre, og der er bevilget 450,000 Kr. Der er saaledes sparet 95,281 Kr. 39 Øre, og at dette Beløb nu gaar over paa det næste Aar, er altsaa den analogiske Anvendelse af § 14, som her er Tale om. I Modsætning dertil ønsker Mindretallet, at man skal anvende et Beløb, som bliver lig en Trediedel af det Beløb, som i 1910—11 er blevet givet i Tilskud til Hjælpekasserne, nemlig 1,341,461 Kr. 16 Øre. Naar Flertallet ikke gaar med hertil, er det af en naturlig Frygt for Konsekvenserne. Der er ikke noget i Loven, der berettiger det, den har ikke noget om, at Tilskuddet skal være en Trediedel, den siger, at det kan være indtil en Trediedel, og Flertallet har derfor ment at være paa den sikre Side, naar man gjorde en Indrømmelse af yderligere 95,281 Kr. 39 Øre, uagtet man ikke derved opnaar at dække en Trediedel af Kommunernes Tilskud i det paagældende Aar. Men det paagældende Aar har ogsaa i det hele været et Undtagelsesaar, og der maa jo lægges Vægt paa, at der allerede forud er ydet ekstraordinært 200,000 Kr.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Nr. 17. Det omhandler et Tilskud til Statsbanernes Sygekasser paa 18,000 Kr. I og for sig vilde denne Sag ikke have Krav paa særlig Opmærksomhed, naar der ikke var den Omstændighed, at det gentagne Gange har været stillet i Udsigt, at man vilde komme til en lovmæssig Ordning af Statsbanernes Sygekasser. Der har gentagne Gange i Finansudvalget, allerede for mange Aar tilbage, været lovet, at der vilde komme lovbestemte Regler for disse Tilskud. De ere i Virkeligheden meget betydelige, og der er den Omstændighed til Stede, at mange af dem, der nyde godt af denne meget betydelige Statsunderstøttelse, ere Folk, der ikke kunne være Medlemmer af de anerkendte Sygekasser. Det er særlig dette, der har givet Anledning til, at man har ønsket Sagen draget frem her. Den har været Genstand for et Samraad med Ministeren, der i øvrigt har givet Tilsagn om, at et Lovforslag om denne Sag vil blive forelagt i næste Samling.

Under Nr. 27 foreslaas en Anmærkning til det grønlandske Budget, saalydende: „Handelens Skruedampskib „Godthaab“ vil kunne stilles til Raadighed for

den planlagte danske Ekspedition til Nordøstgrønland mod et Vederlag af 10,000 Kr.“ Det nærmere desangaaende findes i Betænkningen Nr. 32. Det drejer sig altsaa om en Understøttelse til Foretagelsen af en Ekspedition til den nordøstlige Del af Grønland, en Ekspedition, der i flere Henseender vil foregaa under særlige Omstændigheder, idet Kaptajn Koch, en af Hærens dygtigste Officerer, der er Ekspeditionens Leder, og som forud har indlagt sig store Fortjenester af den arktiske Forskning, vil gaa op med et Antal Heste, for med disse Dyr, som ikke hidtil have været benyttede til saadanne Ekspeditioner, at trænge ind i Fastlandet temmelig højt oppe mod Nordøst, hvor det er af ejendommelig geologisk Beskaffenhed, og hvor man venter at kunne foretage vigtige videnskabelige Forskninger, blandt andet af Gletschernes Forhold og Natur, Forskninger, som foretages rundt omkring i Bjergegne, blandt andet ogsaa i Svejts, og for hvilke der foreligger en Række endnu uløste vanskelige geologiske Problemer. Det har været under Drøftelse at støtte denne Ekspedition paa forskellig Maade, men fra Ekspeditionens Side har man ønsket at blive støttet saaledes, som her er foreslaaet, og Udvalget har været enig i, at det i mange Henseender var den mest anbefalelsesværdige Maade og tillige den for Staten værdigste, nemlig at hjælpe Ekspeditionen ved at sende den op til Grønlands Nordøstkyst med Statens Skib. Omkostningerne derved ville ikke komme til at fremtræde paa samme Maade, som naar der ellers er Tale om Bevillinger, der er tværtimod Tale om en Indtægtskilde, idet den eneste Bestemmelse, der her træder frem, er, at Staten skal have 10,000 Kr. for at stille Skibet til Raadighed. Disse 10,000 Kr. ere imidlertid ikke en tilstrækkelig Sum til at dække Skibets Omkostninger. Derom kan der ikke være Tvivl. Blandt andet falder paa Ekspeditionen en Omkostning til Assurance af 6 pCt. af Skibets Værdi, der er 120,000 Kr., altsaa 7,200 Kr., der er en positiv Udgift, som straks er sikker. Dertil kommer, at Skibet maa udrustes særlig til den forestaaende Rejse. Det maa af Sikkerhedsgrunde have Proviant for længere Tid end den normale. Ganske vist er det Meningen og Forhaabningerne, at Skibet en Maanedstid, efter at det er gaaet op, vil kunne være tilbage til Island, men givet er det jo ikke, da der er en vis Risiko forbundet med Turen. Der er Mulighed for, at Skibet